

In de greep van Christus Jezus!

Liturgiesuggesties:

***

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Pinksteren.

Vier jonge leden van de gemeente zitten op de voorste bank in de kerk.

Vier jonge leden van de gemeente, die straks hun ja-woord voor God zullen geven.

Vier jonge leden van de gemeente: 'Ja, God, ik kies voor U.

U hoort bij mij; ik hoor bij U. Ik heb de Here Jezus als mijn Verlosser leren kennen.

Zonder Hem wil ik niet meer door het leven.

In zijn spoor wil ik verder gaan.'

Vier jonge leden, misschien wel je broer of je zus.

Je vriend of vriendin.

Eigenlijk best wel een beetje raar.

Want dat zij vandaag voor in de kerk zitten, dat kun jij je van jezelf nauwelijks voorstellen.

Zover is het bij jou nog lang niet.

Fijn, broeders en zusters, als het je dochter of je zoon is, je kleinzoon of je kleindochter, die het ja-woord voor God en zijn gemeente mag geven.

Best wel spannend.

Je hebt er de afgelopen maanden, weken toch wel samen naar toegeleefd.

Dankbaarheid in je hart, dat de HERE hen de vrijmoedigheid daartoe heeft willen geven.

En onwillekeurig denk je terug aan het moment dat je zelf zoveel jaar geleden vóór in de kerk stond.

Vindt u ook niet, dat zo'n dienst als vandaag één van de mooiste kerkdiensten is die je maar kunt indenken?

Als ergens blijkt dat het geloof iets voor je kan betekenen, dan is dat wel in een dienst van openbare geloofsbelijdenis.

Als ergens blijkt dat God doorgaat - van geslacht op geslacht - ... dan is dat wel als één van je kinderen of kleinkinderen in hetzelfde spoor verder trekt.

Als ergens blijkt dat je gegrepen kunt zijn door de liefde van Christus ... dan is dat wel vanmiddag ... in deze dienst ... in jullie belijdenisdienst.

Daarom ook jullie tekst voor de verkondiging van vanmiddag: Filippenzen 3 vers 12.

Daar lezen we de woorden van de apostel Paulus: "Omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben."

*

In de greep van Christus Jezus!

Je zou dat, broeders en zusters, jongens en meisjes, het geheim van het christelijk leven kunnen noemen.

Dat je gegrepen bent door de Here Jezus.

Dat Hij zijn hand naar je heeft uitgestrekt en je heeft vastgegrepen.

Dat zijn handen - de handen waarmee Hij hing aan het kruis - je in de greep houden.

In de greep van Christus Jezus.

Misschien heb je wel eens iemand ontmoet die in de greep gekomen is van iets anders, van alcohol of drugs.

Zo iemand doet alles en stelt alles in het werk om maar aan alcohol of drugs te komen.

Daar heeft hij alles voor over. Hij wil wel van alles afstand doen om dat spul maar te pakken te krijgen.

Want dat spul heeft hem te pakken.

Zo is het ook met Here Jezus.

Wie door Christus gegrepen is, doet er alles aan om met Hem te leven.

Voor de apostel Paulus was dat gegrepen worden nogal een radicaal moment in zijn leven.

De Here Jezus legde zijn hand op hem toen hij op weg was naar Damascus om daar de hand te slaan aan de christenen.

Die handeling maakte Paulus leven opeens helemaal anders.

Van een vervolger van Christus werd Paulus een volgeling van Christus.

Zijn leven maakte een draai van 180 graden.

Hij was Jezus Christus tegengekomen.

Hij had de Here Jezus leren kennen.

Nu ging die verandering van Saulus naar Paulus nogal radicaal.

Van het ene moment op het andere.

Een daadwerkelijke en krachtige bekering.

Zó kan Christus mensen veranderen.

Maar vaak gaat het bij ons veel minder radicaal.

Je bent geboren in een christelijk gezin.

Je ouders hebben je van de Here Jezus verteld.

Je hoorde de verhalen van God met mensen op school, in de kerk, op catechisatie, club en vereniging.

Zó werkt God veel vaker - in de lijn van geslachten en gezinnen - dat echte, zuivere, onvervalste geloof in je hart.

Dat vertrouwen om in het spoor van je ouders en je grootouders ... in het spoor van Jezus Christus ook verder te gaan.

*

In de greep van Christus Jezus.

Bekering betekent altijd: Je bent door Christus Jezus gegrepen.

Hij heeft je leven op zijn spoor gezet.

Op een nieuw spoor, een ander spoor.

Moet je horen hoe Paulus over het spoor van zijn vroegere leven verteld.
Ik zeg het maar met mijn eigen woorden, want Paulus zegt de dingen soms zo doordacht, dat je bij elk woord een theologisch woordenboek moet openslaan.

Paulus schrijft:

'Vroeger zou ik - naar joodse maatstaf - helemaal niet zo'n slecht figuur slaan.

Als er iemand is die zich in dat opzicht hoog kan noteren, ben ik het wel.

Ik stond op de top van de ladder.

Mijn besnijdenis en mijn afstamming zijn van het zuiverste water.

Mijn stamboek is vlekkeloos.

Bovendien was ik lid van de vooraanstaande, godsdienstige partij van de Farizeeën.

Ik was een goed lid ook: onberispelijk in het naleven van de voorschriften.

Wat de gerechtigheid uit de wet betreft was ik om door een ringetje te halen.

En bovendien was ik een fanatiekeling. In mijn ijver om toch vooral het maximale op godsdienstig gebied te presteren, heb ik zelfs de gemeente van Christus vervolgd.

"Maar alles wat mij winst was, heb ik om Christus' wil schade geacht." (vers 7)

Als ik zo doorgedaan was zou ik een geweldige strop hebben.

Het zou mijn volledige faillissement worden.

Ik zou aan de grond terecht zijn gekomen.'

Veel zakenmensen buigen zich maandelijks gespannen over de verlies- en winstrekening.

Vanzelfsprekend: wil een zaak goed blijven draaien, dan moet er winst worden gemaakt.

Veel schadeposten zouden oorzaak van een faillissement kunnen worden.

Paulus, broeders en zusters, jongens en meisjes, vertelt ons in dit schriftgedeelte van een nieuwe, vreemde manier van rekenen in zijn leven.

Er is een tijd geweest, dat hij veel heeft gepresteerd als een goede Farizeeër.

Hij was uitstekend in het bijhouden van zijn godsdienstige winstrekening.

Tot Christus in zijn leven kwam.

Toen Hij - op de weg naar Damascus - met de Here Jezus 'kennismaakte'.

Toen werd alles anders.

Waar hij vroeger trots op was, wordt nu onbelangrijk, zelfs schade.

Immers ... iets aan Christus te kort doen, betekent een verliespost.

Het is nu: Christus alles!

Zijn kracht, zijn troost, zijn hoop.

En zo is Paulus tóch rijk!

Ook ons kan die rijkdom van dat nieuwe leven worden geschonken.

Het is genade. Het is gratis. Door het geloof!

Een nieuw leven. Een leven met God!

Het betekent eeuwige winst.

Maar kijk nou eerst nog eens naar jezelf!

Hoe sta je er vandaag de dag voor?

Wat vind je van jezelf?

Hoe maak je het in godsdienstig opzicht?

Je kunt, broeders en zusters, jongens en meisjes, geweldig godsdienstig, geweldig vroom zijn.

Keurig leven naar de regel en de norm.

Je kunt een prima voorgelacht hebben.

Je kunt zuiver zijn in de leer.

Maar het is waardeloos als je daarbij de Here Jezus niet kent.

Als we ons in dat alles gaan koesteren en ons lekker bruin laten bakken in de zonnestralen van onze eigen godsdienstige prestaties, van wat wij bereikt hebben en van de waardering die we krijgen staat dat alles tussen ons en Christus in.

Dan vertrouwen we op vlees.

Zolang we Christus nog niet werkelijk kennen, zien we alles nog op een puur menselijke wijze.

Dan denken we: al ons geploeter en zwoegen, al onze goede werken en onze vroomheid, dat is niet niks.

Dat moet ons bij God wel het één en ander kunnen opleveren!

Wie zo denkt ... zit op het verkeerde spoor.

Want ondanks al onze inzet blijven we dan toch bij God in het rood staan.

Niet onze inzet, maar alleen Christus Jezus kan ons leven winstgevend maken.

Zolang we ons heil buiten Hem zoeken, is ons leven en alles wat wij hebben opgebouwd, goed voor de mestvaalt, voor de gierput, voor het riool.

Stel je voor: je denkt goud in je vingers te hebben, maar het is vuilnis, drek, stront.

Paulus zegt dat heel kras en cru.

Als hij terug denkt aan zijn vroegere leven moet hij gewoon zijn neus dichtknijpen.

Zo smerig was dat leven.

En toch ... het was een heel godsdienstig leven.

Maar dat leven werd radicaal anders toen ook hij door Christus Jezus gegrepen werd.

Toen Hij de Here Jezus leerde kennen.

*

Daar gaat het mij om, zegt Paulus: om Christus te leren kennen.

Hoe je dat doet, broeders en zusters, jongens en meisjes, de Here Jezus leren kennen?

Door je aan Hem over te geven in geloof.

Door al de schepen van je vroegere leven achter je te verbranden en met Hem alleen in zee te gaan.

Door in te stappen als de trein naar Gods Koninkrijk voorbij komt rijden.

Is dat nou zo moeilijk?

Vraag het aan deze vier jonge mensen:

Was dat nou zo moeilijk om met Christus in zee te gaan?

U mag, broeders en zusters, ook aan uw eigen openbare geloofsbelijdenis denken.

Was dat nou zo moeilijk?

Nee, je was wel wat nerveus, een beetje spanning wat wil je ook, al die mensen om je heen.

Maar om JA tegen de Here Jezus te zeggen, dat is toch niet zo moeilijk.

Weet je waarom niet?

Omdat Hij al JA tegen jou heeft gezegd.
Alleen dat spoor van zijn JA en dat JA van jou ... dat moet gaan sporen, dat moet samen dezelfde kant van het Koninkrijk van God op.

Kijk, dat is nou het werk van het Heilige Geest.
Het is vandaag immers Pinksterfeest.
Christus heeft ons zijn Heilige Geest gegeven om ons op dat goede spoor te brengen.
De Heilige Geest is het die je - in Christus' naam - op dat goede spoor zet.
Zo'n wisselwachter - of hoe zo iemand heeft - die de wissel in je leven omzet.
Het spoor van eigen prestaties, eigen gerechtigheid is een dood-lopend spoor.
Het spoor van Christus is het spoor dat dwars door lijden en dood terecht komt bij de opstanding uit de doden en een eeuwig leven met God.

*

Nu is die wissel, in jullie levens omgezet.
Ben je er dan?
Kom je nu automatisch bij het goede doel van je leven uit?
Kun je nu zonder de Bijbel, zonder catechisatie, zonder de kerkdiensten?
Je begrijpt al, nee natuurlijk niet.
Paulus gebruikt ter verduidelijking het beeld van een hardloper bij atletiekwedstrijden.
Hij gebruikt trouwens wel vaker beelden uit de sportwereld.
Hier staat hem het beeld van een hardloper voor ogen.
Die hardloper kan het zich niet veroorloven bij de startblokken te blijven staan.
Ook niet om halverwege de wedstrijd naast de sintelbaan in het gras te gaan zitten.
Hij kan ook niet voortdurend achterom kijken naar het punt vanwaar hij vertrokken is.
Als hij die dingen zou doen, verspeelt hij de prijs.
Dan komt hij niet voor een medaille in aanmerking.
Een hardloper moet zich helemaal concentreren op de finish die vóór hem ligt.
En dat moet in heel zijn lichaamshouding tot uitdrukking komen.

Zo is het, broeders en zusters, jongens en meisjes, ook in het christelijke leven.
Wie in de startblokken van het doen van openbare geloofsbelijdenis blijft staan bereikt de finish niet.
Wie achterom blijft kijken naar zijn oude leven dat achter hem ligt - vol zonden en tekortkomingen - komt te laat.
Want het is zoals Jezus zegt: "Niemand die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk van God." (Lucas 9:62).
Het gaat er in ons leven op aarde om de finish te halen en de prijs in ontvangst te nemen, die binnen ons bereik kwam toen Christus Jezus naar deze aarde kwam en zijn leven voor ons gaf aan het kruis van Golgotha.
Voor u, voor jou en voor mij.
Die prijs wacht op ons aan het einde, bij de finish van ons leven.
Een hardloper ontvangt een prijs: de lauwerkrans of een lauwerkroon.
Eerlijk verdiend. Eerlijk voor gestreden.

In het christenleven is het echter niet door ons verdiend.
Daar is het pure genade.
Toch wil de Here God de strijd bekronen met een prijs.
Het eeuwige leven.
Dat eeuwige leven hebben wij niet verdiend.
Maar de HERE heeft het wel in het vooruitzicht gesteld, opdat wij als een hardloper
zouden jagen naar die prijs.
Het is wel duidelijk: openbare geloofsbelijdenis betekent niet, dat je er al bent.
Het begint dan pas.
Het is zaak om de finish te bereiken.

*

Die instelling, die gezindheid, van mij - zegt Paulus - moet de gezindheid zijn van ons
allen die volmaakt zijn.
Niemand is volmaakt, zouden wij zeggen.
Zonder zonde is inderdaad niemand.
Maar wat betekent "volmaakt" in het nieuwe testament?
Het betekent zoiets als: uit één stuk, op één doel gericht.
Volmaakt zijn we ... als we mensen zijn uit één stuk.
Volmaakt zijn we ... als we slechts op één doel gericht zijn.
Dat doel is het Koninkrijk van God.
Dat doel is het eeuwige leven.
Het lukt pas goed "in Christus".
Wanneer we Hem aan onze kant hebben.
Als Hij en ik hetzelfde spoor houden.

*

We moeten, broeders en zusters, jongelui, verder.
Steeds verder in dat spoor.
Elk nieuw punt dat we in ons leven bereiken, moet het beginpunt zijn van een nieuw
stuk weg.
Juist omdat we door Christus gegrepen zijn, kunnen we niet blijven stilstaan.
Kunnen we niet net doen alsof we de finish al bereikt hebben.
Het leven van een christen kent geen stilstand.
Het kent wel een jagen. Een vooruitgaan. Een navolgen.
Het voetspoor volgen van iemand die voor je uitgaat.
Op het jaagpad van het christen-zijn.
Als je goed kijkt zie je daarop ook de voetstappen van je ouders en van je
grootouders.
Met Paulus zeg ik dan ook vandaag: "in dat spoor dan ook verder!"
God zegene jullie en ons allen in dát spoor. Amen.

ds. Jan K.C. Kronenberg, Stadskanaal 22 mei 1988

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !